

ทระนง

ฉบับปรับปรุง

ร้อนรัก

ธยาตา (ชนิทร์นันท์)

ความร้อนแรงแห่งเพลิงร้อน
ดับได้ด้วยเพลิงรัก

ชื่อหนังสือ

ทรายร้อนรัก

บทประพันธ์

ธยาดา (ชนิตร์นันท์)

ปีที่จัดทำ

พิมพ์ครั้งที่ 1 เดือนมีนาคม 2555 สนพ.ไอวี

ราคา e-book

259.- บาท

จำนวนหน้า

624 หน้า

บรรณาธิการ

ชนิตร์นันท์

ออกแบบปก

PiCcy Cover

ISBN

978-616-7557-15-1

จัดทำและจำหน่ายอีบุ๊กโดย ในสวนรักสำนักพิมพ์

เลขที่ 2/22 ม.10 ต.ไชยสอ อ.ชุมแพ

จ.ขอนแก่น 40130

โทรศัพท์.098-594-6942

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติลิขสิทธิ์ พ.ศ 2537 ไม่อนุญาตให้
สแกนหนังสือ หรือคัดลอกเนื้อหาส่วนหนึ่งส่วนใดไปเผยแพร่ เว้นแต่
ได้รับอนุญาตจากสำนักพิมพ์และเจ้าของลิขสิทธิ์แล้วเท่านั้น

จากใจนักเขียน

คุณเชื่อเรื่อง “รักแรกพบ” ไหมคะ

คุณเชื่อไหมว่า “หากคู่กันแล้ว..ย่อมไม่แคล้วกัน”

และ.. คุณเชื่อไหมว่า “บางคน..ยอมละทิ้งความรัก..เพราะหน้าที”

ความรัก..เป็นสิ่งที่สวยงาม ไม่ว่าความรักนั้นจะเกิดขึ้นเพราะสาเหตุอะไร เกิดเพราะความจำเป็น เกิดเพราะหน้าที่ หรือว่า..เกิดเพราะหัวใจบงการ ทุกอย่างนั้นก็ล้วนเรียกว่า “ความรัก” ไม่มีผิดเพี้ยน

บางครั้ง..คนเราอาจเกิดความรู้สึกสะดุดตาสะดุดใจกับใครบางคนทั้งที่ไม่เคยพบกันมาก่อน กระแสบางอย่างที่ร่ำร้องอยู่ในหัวใจ ไม่ว่าจะบางเบาหรือว่ารุนแรง ล้วนแล้วแต่มีคำตอบว่า.. คนนี้แหละ..ที่ใช้

นิยายเรื่องนี้เกิดขึ้นเพราะผู้เขียนต้องการจะถ่ายทอดแง่มุมของความรักอีกด้านหนึ่งที่ไม่ได้โรยด้วยกลีบกุหลาบเสมอไป ไม่ว่าจะเป็น “อารัทธิรา – ฮาน่า” หรือว่า “ธาธิ – มิลาณ” ล้วนแต่ต้องพบเจออุปสรรคขวากหนามก่อนที่จะพานพบความหอมหวานที่เปรียบดั่งน้ำทิพย์รินรดหัวใจ

“ทราयर็อนรัก” เป็นงานเขียนเล่มแรกในแนวทะเลทราย ตีพิมพ์ครั้งแรกเมื่อเดือนมีนาคม 2555 ภายใต้ สนพ.ไอวี และเมื่อหมดสัญญา ผู้เขียนจึงนำมารีไรท์ใหม่สำหรับอีบุ๊กค่ะ

ภาษา เนื้อความ และสไตล์การเขียน อาจดูแปลกแตกต่างจาก ชนิตรัณห์ ในวันนี้อยู่บ้าง แต่ผู้เขียนก็อยากคงลักษณะเดิมไว้ อย่างนี้ค่ะ เพราะผู้เขียนเชื่อว่างานแรกที่สานสรรค์ออกมาย่อมบริสุทธิ์

ฝากติดตามความรักทั้งดงามแห่งท้องทะเลทรายด้วยนะคะ หากมีสิ่งผิดพลาดประการใด ผู้เขียนต้องขออภัยไว้ ณ ที่นี้ด้วยค่ะ

เพราะเรามีความรัก เราจึงมีจินตนาการ

อยาดา (ชนิตรัณห์)

ผู้เขียนขอฝาก 'ในสวนรัก สำนักพิมพ์' ไว้ในอ้อมใจของ
เพื่อนๆ ด้วยนะคะ

ทักทายพูดคุยกับผู้เขียนได้ที่...

เฟสบุ๊ก : ชนิตรนันท์ จำปาลาว พูลสวัสดิ์รัตนพงษ์

แฟนเพจ : ชนิตรนันท์ ธยาตา จำปาลาว นักเขียน

Id line : tongta2007

Tel. 098-594-6942

เพราะเรามีความรัก เราจึงมีจินตนาการ

ตอนที่ ๑

ไอความร้อนแรกสัมผัสกระทบผิวกาย เมื่อแรกก้าวออกจากตัวเครื่องบินโดยสารจากประเทศไทยถึงรัฐอาร์จินตา ทำให้ชายหนุ่มอดไม่ได้ที่จะรู้สึกแสบร้อนบริเวณผิวกายที่โผล่พ้นเสื้อผ้าที่ปกปิดเรือนกายสมส่วนแห่งบุรุษเพศ

เรียวซาแซ็งแกร็งดูทรงพลังแรงผีทำให้เข้าถึงตัวอาคารสนามบินอย่างรวดเร็ว ด้วยส่วนสูงกว่า ๑๘๐ เซนติเมตร ทำให้ชายหนุ่มตกเป็นเป้าสายตาของผู้โดยสารใกล้เคียงในทันที

รูปร่างแซ็งแกร็งเต็มไปด้วยกล้ามเนื้อที่สมบรูณ์อยู่ในชุดกางเกงยีนส์และเสื้อเชิ้ตสีฟ้าอ่อนพับแขนแค่ศอก สาบเสื้อที่ปลดค้างไว้ด้วยต้องการระบายความร้อนจากอากาศที่ได้รับเผยให้เห็นแผงอกบึกบึนที่มีขนอ่อนสีน้ำตาลทองขึ้นอยู่รำไร

ผมสีน้ำตาลเข้มยาวประบ่าถูกรวบไว้หลวมๆ แนวคิ้วคมเข้มเฉียงขึ้นเล็กน้อยอย่างชายหยิ่งยโสไม่กลัวใคร จมูกโด่งงุ้มตั้งพญาเหยี่ยวกุมอำนาจ ริมฝีปากบางเฉียบแดงระเรื่อ ตี๋อรั้น เอาแต่ใจ ทุกเครื่องหมายที่เปิดเผยนั้นบอกได้คำเดียวว่า

“หมอนี้หล่อได้ร้ายกาจมาก”

ฮาน่าบอกตนเองในใจ หลังลอบแอบมองชายหนุ่มที่นั่งอยู่เบาะด้านหน้าเธอมาตลอด ๑๒ ชั่วโมงการบินจากประเทศไทยมายังรัฐอาร์จินตา สำเนียงอังกฤษแท้ที่เขาใช้สื่อสารกับพนักงานต้อนรับบน

เครื่องบินพาณิชย์นั้นยิ่งทำให้หญิงสาวเกิดความสนท่ห้มากยิ่งขึ้นไป
อีกว่าชายต่างชาติคนนี้มาทำอะไรที่อาร์นตา

ผิวที่ขาวจัดอมชมพูเหมือนผิวของผู้หญิงและสำเนียงอังกฤษ
แท้ขนาดนี้ไม่น่าจะใช้คนรัฐอาร์นตาอย่างเธอแน่ “ชาวต่างชาติ” ฮา
น่าบอกตนเองแบบนี้ “ชาติไหนกัน น่าจะเป็นคนไทยหรือไม่ก็
ลูกครึ่ง”

เขายังคงขยับسابเสื้อเชิ้ตไปมาเร็วๆ ใส่ความร้อนอบอ้าวและ
หวังจะส่งผ่านไอน้ำของเครื่องปรับอากาศขนาดใหญ่ภายในที่พัก
ผู้โดยสารให้แทรกซึมเข้าไปภายในตัวเสื้อเพื่อให้เขาคลายความร้อน
ได้บ้างอย่างรวดเร็ว

“แจ๊คกับลอย..พระเอกแฝดสุดเท่..จากไซเฟอร์ มีตัวตนจริง ๆ
หรือไม่”

ท่านหญิงแห่งรัฐอาร์นตารำพึงรำพันกับตนเอง การ์ตูนญี่ปุ่น
สุดฮิตที่ทำให้เธอติดน้กติดหนา การ์ตูนชุดที่แต่งขึ้นมานานแล้วจึง
หาอ่านได้ยากมาก ฉบับไหนที่หาเป็นภาษาอังกฤษไม่ได้ เธอจำต้อง
ขอยืมเพื่อนหญิงคนไทยอ่านอยู่บ่อยๆ

แรกๆ เพื่อนก็เต็มใจอ่านและแปลให้ฟัง แต่เธอเองนั้นก็กลับ
รู้สึกว่ามันช่างไม่ได้อรรรถรสเสียเลย..สุดท้ายแล้วภาษาไทยจึง
กลายเป็นภาษาที่ ๖ สำหรับนักศึกษาภาษาศาสตร์อย่างเธอจนได้

สมองครุ่นคิดถึงภาพเปรียบเทียบว่าดวงดาวหวานยังเปลอ
มงกิริยาของเขาย่างล่ิมตัว

ไอรอนที่ได้รับเพียงเท่านี้ยังทำให้เขารู้สึกร้อนกายขนาดนี้ หากเดินทางไปถึงไซเต้งานจริงและต้องอยู่ประจำที่แท่นชุดเจาะ น้ำมันแท่นน้ำชายอีก ๓ เดือน เขาไม่แห้งตายซะก่อนหรือนี่ ครุ่นคิด พลังส่ายหัวไปมาด้วยจำนวนในโชคชะตา

กิริยาทั้งหมดนั้นถูกบันทึกลงในความทรงจำของหญิงสาว ฮาน่าไม่รู้ตัวเหมือนกันว่าทำไมต้องลอบมองชายหนุ่มแปลกหน้านี้ อย่างเอาเป็นเอาตาย ใช่ว่าหญิงสาวไม่เคยพบเจอผู้ชายรูปหล่อมาก่อนแต่ว่าเขาคนนั้นไม่เหมือนใคร ดูคุ้นเคย ดูรู้จัก และอยากสัมผัสชีวิตใกล้ชิด “หรือนี่คือรักแรกพบ”

ชายหนุ่มเหลียวซ้ายแลขวามองหาผู้ที่น้ำชายของเขาสั่งให้มารอรับ พลังสับสนในใจ..เขาจะรู้ได้ยังไงว่าคนที่นี้ใช้ภาษาใดเป็นภาษาราชการหรือหากใช้ภาษาอังกฤษแต่คนส่วนใหญ่ยังยึดติดกับภาษาถิ่นล่ะเขาจะทำยังไง นึกโทษน้ำชายที่ไม่มีเวลาแม้แต่จะให้เขาเตรียมตัวเรียนรู้ข้อมูลของประเทศนี้ แต่สุดท้ายแล้วก็ต้องโทษตัวเองที่ไม่ใส่ใจเองมากกว่า..ก็คนมันถูกบังคับ

ดวงตาคมขำเวลาด้วยการสำรวจพื้นที่โดยรอบ อาคารสนามบินที่ทันสมัยนี้น่าจะบ่งบอกถึงความเจริญของอาร์นตาได้เป็นอย่างดี ดังนั้น..คงไม่น่ากลัวนัก

อาร์นตา..ประเทศที่เพิ่งค้นพบว่ามีสายธารน้ำมันดิบอยู่ทุกตารางนิ้วในพื้นที่ ทำให้ประเทศที่พัฒนาแล้วต่างแก่งแย่งที่จะเข้ามาขอสัมปทานการขุดเจาะน้ำมันกันอย่างเต็มที่ น้ำชายของเขาก็เป็น

หนึ่งในกลุ่มที่ได้รับสัมปทานการขุดเจาะน้ำมันจากพื้นพิภพนี้ เมื่อเวลาเร่งเข้ามาน้ำชาวยไม่สามารถเคลียตัวเองจากสถานีขุดเจาะจากประเทศใกล้เคียงได้ เตือนรอนถึงเขาที่ต้องเข้ามาดูแลให้ชั่วคราวคงราวๆ ไม่เกิน ๓ เดือนที่ต้องอยู่ที่นี้

ชายหนุ่มสายหิวไปมาด้วยความไม่สบายอารมณ์ยิ่งคิดยิ่งฟุ้งซ่าน เมื่อไม่ยอมมาแต่ถูกขอร้องแถมบังคับให้ต้องมา ข้อมูลที่ได้รับก็ยังมีเพียงแค่นั้น แถมยังต้องมายืนรอคนที่จะมาจับเกือบชั่วโมง

ยกข้อมือขึ้นดูเวลาสายตามซึมภายใต้แว่นตาสีห่อด้วยสวอแวดูเฉียวไม่สบายอารมณ์แต่พลันก็มีอันต้องชะงักกับสิ่งที่เห็น แว่นตาสีห่อด้วยสวอแวหลุดออกจากใบหน้าในทันที

สิ่งที่มองเห็นตรงหน้าคือสตรีผู้หนึ่งในเครื่องแต่งกายสีน้ำตาลเข้ม ขุดยาวตัวโคร่งปิดคลุมเรือนร่าง เส้นผม และใบหน้าอย่างมิดชิด จะมีเพียงแค่ดวงตากลมโตและงดงามชนิดที่ตั้งแต่เกิดมา อารัถายังไม่เคยที่จะเห็นสตรีที่จะมีดวงตาที่สวยงามขนาดนี้มาก่อน

ดวงตากลมโตสุกสกาวย นัยน์ตาสีทราयरับกับแพขนตาองงามระยิบระยับ ยามเจ้าของนั้นกะพริบตากับผีเสื้อน้อยชยับปีกโบยบิน เจ้าของดวงตาองงามนั้นมิได้หลบสายตาเอียงอายดังที่หญิงพึงจะเป็นแต่กลับจ้องมองตอบมา เหมือนดังกับว่าเธอเองก็จ้องมองเขาอยู่เช่นเดียวกัน

สายตาที่สบกันนั้นตั้งเวลาหยุดนิ่งเคลื่อนไหว อารัถา
เข้าใจในตอนนี้องว่า “ดวงตาเป็นหน้าต่างของหัวใจ” นั้นเป็น
อย่างไร สายตาต่างฉายแววพอใจในกันและกัน เครื่องหน้าอื่น
ภายใต้ผ้าบางปกปิดนั้นเล่าจะดงามเพียงใด เขาคงไม่มีวันได้แลเห็น
เพราะสตรีที่นี้ถือธรรมเนียมเคร่งครัดนัก จะไม่มีชายใดได้เห็น
ใบหน้าของเธอนอกจากสามีและคนในครอบครัวเท่านั้น ขนาด
ดวงตาของเธอยังดงามเช่นเพียงนี้แล้วใบหน้าหวานละมุนนั้นจะ
ดงามแค่ไหน

ฮาน่าเองก็รู้สึกเกือเขินในสายตาของบุรุษตรงหน้ายิ่งนัก แต่
ไม่ใช่เรื่องที่จะต้องหลบดวงตามคมเข้มที่สบมา เพราะหากหันหลังจาก
กันไปคงจะไม่มีโอกาสได้เห็นเจ้าของดวงตาที่คมเข้มทรงอำนาจนั้น
ได้อีกเป็นแน่

ในฐานะท่านหญิงแห่งอาร์ันดา คงไม่มีชายใดจะได้ยลโฉม
หรือแม้เฉียดกายเข้าใกล้แน่นอน แล้วเวลานี้จะต้องกลัวอะไรเล่า ไม่
มีใครรู้ว่าหญิงสาวที่แต่งกายด้วยชุดพื้นเมืองนี้คือท่านหญิงของพวกเขา
เขา ขนบธรรมเนียมเห็นจะใช้ไม่ได้ในเวลานี้เสียแล้ว อะไรบางอย่าง
ทำให้ฮาน่าบอกตนเองว่า

“ชายต่างชาติผู้นี้ คือ คนที่ถูกส่งมาเพื่อเธอโดยแท้”

“สวัสดีครับ มิสเตอร์อาร์ธธา... คุณอารมณ์ให้ผมมารับครับ”

น้ำเสียงทักทายใกล้เคียงทำให้อาร์ธาตื่นจากภวังค์ในทันที ดวงตาคมเข้มจำต้องละสายตาจากเจ้าของดวงตาดงามนั้นมามองที่ ชายวัยกลางคนที่ยืนอยู่ใกล้แค่เอื้อม

ชายวัยกลางคนสีผิวเข้มจัดตั้งเมล็ดกาแฟคั่ว เสื้อผ้ายูนิฟอร์ม บริษัทวางแท่นชุดเจาะน้ำมันที่คุณอารมณ์น้ำชายของเขาเป็นผู้ถือ หุ่นใหญ่บอกสถานะของเจ้าของได้ชัดเจน คงเป็นคนที่นำชายส่งมา รับเป็นแน่

ด้วยความสูงที่มากกว่าเกือบฝ่ามือทำให้รอฮีมต้องเงยหน้า มองชายหนุ่มตรงหน้า อาร์ธาทักทายผู้ที่นำชายให้มารับพอเป็น พิธีแต่ก็อดที่จะแปลกใจกับบทสนทนาภาษาอังกฤษระหว่างตนเอง กับผู้มารับไม่ได้ ชายผู้นี้ใช้ภาษาอังกฤษได้ดีทีเดียวถึงสำเนียงจะไม่ ชัดเจนเท่าไรแต่ก็ดีในระดับที่สื่อสารกันได้เข้าใจ

อาร์ธาก้าวเท้าเดินตามผู้มารับแต่ก็อดที่จะชำเลื่องมอง มายังเจ้าของดวงตาดงามนั้นไม่ได้ และคิดไม่ผิดเลยเธอเองก็มอง มาที่เขาเช่นกัน หัวใจสองดวงหวามไหวกับการจากลา เขาก็มืดริษะ ลงนิตนิ่งแทนคำอำลา

ทว่าดวงตาคู่สวยกลับเข้มขึ้นด้วยความไม่พอใจในทันที หล่อนรีบสะบัดหน้าหันหนีไปทางอื่นแต่ก็ไม่ทัน สายตาของผู้คนนับ ลิบคู่ที่อยู่บริเวณนั้นจึงมองมาที่เธอเพียงคนเดียว สายตาดูหมิ่น ดู แคลน ตำหนิ ที่สัมผัสได้นั้นทำให้แก้มนวลเนียนร้อนวูบวาบด้วยความโกรธ ความอาย แค้นเคือง

ฮาน่าถอนหายใจเอือกใหญ่ด้วยความไม่พอใจ เป็นเพราะ
นายนั้นแท้ๆ ก็หล่อสุดไปซะทุกอย่าง ดูเด่นอยู่คนเดียวทั้งเรือนพัก
ผู้โดยสาร แค่ว่าก็แค่ให้เธอ สายตาทุกคู่ก็พุ่งมาที่เธอในทันที

“เด่นจนได้เรื่อง” สายตาวานละมุนนั้นบัดนี้ขุ่นมัวด้วย
ความไม่พอใจ โทสะพุ่งขึ้นรีวๆ สายตาดูพิสดารจึงส่งเข้าหาเขาด้วยความ
ถือตือด้วยบังอาจทำให้ท่านหญิงแห่งรัฐอาร์นตาต้องอับอาย
ผู้คนของเธอเองขนาดนี้.. แม้ไม่รู้ว่าเธอเป็นท่านหญิงของพวกเขาก็
ตาม

อาร์ธาชะงักงันในทันทีที่ได้เห็นว่าเจ้าของดวงตาคู่สวย
นั้นตัวตอตอบมาด้วยความไม่พอใจ ความโกรธกรุ่นแผ่ซ่านไปทั่ว
ดวงตาวานางดงาม

รอฮีมหยุดรอเมื่อเห็นว่านายหนุ่มนั้นไม่ได้เดินตามมาและ
พอจะเดาเหตุการณ์ได้ว่าเกิดอะไรขึ้น เขาจึงรีบเข้ามาสะกิดที่สีข้าง
ของชายหนุ่มและเร่งเร้าให้ออกจากที่นี้อย่างรวดเร็ว

“ชายชาวเมืองเราจะปฏิบัติอันใดกับสตรีที่มีใช้ภรรยาหรือคน
ในครอบครัวไม่ได้ แม้จะเป็นแค่การทักทายก็ไม่ได้จะทำให้เธอมัว
หมอง รีบไปกันเถอะครับ ทำจะไม่ได้แล้ว”

แวหวาบสลดขึ้นมาในทันที นี่คงเป็นสาเหตุที่ทำให้เธอไม่
พอใจเป็นแน่ อาร์ธาสบสายตาคู่สวยนั้นอีกครั้งด้วยแววตาสุกแค้น
โทษที่ทำให้เธอต้องอับอาย สวมแว่นตาสีห่อหุ้มพร้อมกระชับแจ๊คเก็ต

เพื่อเตรียมพร้อมสำหรับการเผชิญโศกนาฏกรรมด้านนอกเรือนพัก
ผู้โดยสาร

สายตาดูงามอ่อนหวานภายใต้แว่นตาอันหนาครอบมอง
ด้านหลังแข็งแกร่งนั้นที่ห่างออกไปผ่านผ้าคลุมหน้าบางเบาด้วยไม
อยากเป็นจุดสนใจมากเกินไปกว่านี้

รถตรวจการปิดกระจกมิดชิดด้วยกลั้วโศกนาฏกรรมและละอองจาก
ฝุ่นทรายเม็ดละเอียดที่อาจลอดผ่านเข้ามาได้ ทั้งยังกรุผ้าม่านสีเขีย
วอ่อนเพื่อช่วยสะท้อนแสงอาทิตย์สาหัสสอ เขาจับผลุบร่างสูงเข้าสู่ตัว
รถคันโตโดยเร็วเพราะผิวกายนั้นเริ่มที่จะสับสนขึ้นมาตั้งแต่ส่วนที่
โผล่พ้นเสื้อผ้าลามขึ้นมาถึงต้นแขนแกร่ง แก้มสากไปด้วยไรหนวด
เขียวจางนั้นเริ่มมีสีชมพูระเรื่อมากยิ่งขึ้น

อารีทาทึงร่างใหญ่พองเปาะรถในทันทีที่เข้าสู่ตัวรถ คนขับ
พื้นเมืองเหลือบสายตาดูนายหนุ่มคนใหม่จากกระจกมองหลัง คน
ร่างใหญ่โตดุจยักษ์นั้นนอนหมดสภาพกองอยู่กับเบาะหลังเสียแล้ว
สายตาขบขันฉายขึ้นเพียงชั่วครู่แล้วจึงปรับให้เป็นปกติ พลาเงอ
เจอร์จา

“มิสเตอร์ครับ ท่าจะเมาแดตนะ พักสักสองสามวันคงจะดีขึ้น
นอนสักพักก็ได้ครับอีกประมาณ ๓ ชั่วโมงกว่าจะถึงแคมป์ มิสเตอร์
คงต้องปรับตัวให้เข้ากับสภาพอากาศที่นี่ให้ได้”

“อืม.. ๓ ชั่วโมง ไกลเหมือนกัน จั๊นผมขอตัวนอนสักครู่ละกัน”

น้ำเสียงที่เปล่งออกมาอย่างอ่อนแรง หัวใจแกร่งภายใต้ร่างสูงใหญ่ให้หวนคิดไปถึงเจ้าของดวงตาหวานละมุนนั้น

“ดีนะไม่หมดสภาพต่อหน้า...”

“ฮาน่า! น้องกลับมาเองได้ยังไง ทำไมไม่บอกพี่ พี่จะให้คนไปรับ ทำแบบนี้.. อืม... น้องนี่แย่มาก ไม่ห่วงเลยหรือว่า หากน้องไปพบกับพวก... พี่จะทำยังไง น้องนี่มัน..มัน..”

น้ำเสียงกราดเกรี้ยวจากเจ้าของเรือนกายสูงใหญ่ที่วิ่งเข้ามาในตึกฉวยในอย่างร้อนรน แวตากราดเกรี้ยวเจือไปด้วยความเป็นห่วงเป็นใย แม้ว่าคำพูดที่เอ่ยจะดูเหมือนตำหนิติเตียน แต่เจ้าของร่างบางที่สั่นสะท้านลงด้วยแรงสะอื้นกับน้ำตาที่ไหลอาบแก้มนั้น ทำให้ผู้เป็นพี่หัวใจอ่อนยวบลงในทันที

ความคิดที่จะเข้ามาต่อว่าต่อขานมากมายที่คิดมาระหว่างทางที่วิ่งจากตึกหน้าเข้ามาที่ฝ่ายในนี้ ต้องกลืนหายไปในลำคอแห้งผากเมื่อคิดว่าจักต้องเสียน้องสาวเพียงคนเดียวไปเสียแล้วกับนิสัยถือรั้นเอาแต่ใจของสตรีผู้งดงามหมดจดตรงหน้านี้

น้ำตาไหลอาบแก้มนวลที่ส่งมาพร้อมสายตาที่คิดถึงสุดชีวิตที่พี่น้องถ้อยทอดให้แก่กัน ทำให้ร่างบางโผล่เข้าหาอ้อมกอดอบอุ่นและพี่ชายก็กางแขนโอบกอดน้องนั้นแนบอกรุ่นเช่นเดียวกัน

ขอได้รับความขอบคุณ
เพราะเรามีความรัก เราจึงมีจินตนาการ

ธยาดา (ชนิตรนันท์)

ติดตามเรื่องราวความรัก การฝ่าฟันอุปสรรคให้รักได้ครองคู่
เรื่องราวของ “ซีฟรอส” และ “น้ำตาล” ได้ที่
ความรักในรอยทราย (ทรายรอนรัก 2)

